

Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος

Σάββας Λαζαρίδης

Ultimi inter pares

Εκδόσεις Ρώμη

ISBN: .....

© 2019: Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος,
Σάββας Λαζαρίδης & Εκδόσεις ΡΩΜΗ

Εκτύπωση – Κεντρική Διάθεση:

Εκδόσεις ΡΩΜΗ

Τσιμισκή 16, 546 24 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλ.: 2310227581

e-mail: kintapoglou@yahoo.gr

www.ekdosisromi.blogspot.gr

www.romipublications.com

“Aequat omnes cinis.”

Seneca

“I cry. Evil dissolves, and love, like foam;
that love. Prattle of children powers me home,
my heart claps like the swan’s
under a frenzy of who love me and who shine.”

John Berryman

Θα ήταν σήμερα εξήντα τεσσάρων χρονών

Ήθελε και όμως δεν είχε να πει πολλά ακόμη

Θυμήθηκε χαμογελαστές πέτρες πριν κρυφτούν
στις χαραμάδες των φορτωμένων σύννεφων

Σκέφτηκε να το αφήσει για αργότερα δίχως
να γνωρίζει πως δεν θα προλάβαινε τη μέρα

σ.λ.

Στη δική μου ιστορία χορεύεις φορώντας
ολόκληρη την απουσία ιστορίας χρόνου.

Καλοκαιρινές υπάρξεις βρίσκονται
κάτω από βυσσινιές μαζί με μένα

-δέντρο που δεν έγινα γνωστό για τις χοντρές σκιές-
Αναμένοντας την ωρίμανση των καρπών της λήθης.
Δεν άκουσα και κήκα κοιτώντας
όσους έπεσαν και ήταν πράγματι χαλασμένοι·
τους καλούς δεν τόλμησα να αγγίξω,
θήριευαν πάνω σε μητρικά κοτσάνια.

Πώς αντιστέκεται κανείς στον ήλιο καλύπτοντας
ατέχνως τις πληγές του σώματος ή της ψυχής;
Για αυτό, να προτιμάτε πάντα τα γιαούρτια
ευτραφών παντοπωλών· έμαθαν να αντιστέκονται
στα υλικά μιας υποθετικής αναδόμησης.

Το “έλα, μωρέ” ανύπαρκτο για αυτούς που
δε γνώρισαν κόσμο άλλον πέρα από αυτόν.
Ίσως, να κλείνουν οι πληγές με λέξεις,
το υπόλοιπο ξανά δεν έχει θέση
και όμως, εδώ θα είσαι πάντα.

τ.α.γ.

Έβλεπα τις μορφές που πήραν τα τελευταία λόγια,
αυτό θα με τρόμαζε τις νύχτες. Ποτέ στο φως

Επιθυμίες ξεγυμνώνανε τα πρόσωπα· λευκό

μέσα σε λευκό, οι πληγές έγλειφαν τα μάτια

Μια έκθεση φωτογραφίας δεν αρκούσε
να ζωντανέψει τα ξεθωριασμένα ημερολόγια

Από νωρίς ήρθε αντιμέτωπη με ελλείψεις

σ.λ.

Μερικοί θα αφηγηθούν την έλλειψη
με λέξεις: λείπω, λείπεις, λείπουμε.
Μέσα στη φυγή τους παραλείπουνε το “λείπει”;
Έτσι, παρουσιάζω ανόητες εκθέσεις
Με την έλλειψη του αυτονόητου,
του αναμενόμενου και όλων αυτών που
χαρακτηρίζουν τη ζωή
προκαλώντας πανικό στα υποκείμενα
καθώς ραγίζουν οι καθρέφτες. Μόνο τότε,
ο πανικός, του πανικού, πανικέ,
εξορίζοντας το θραύσμα της αιτιατικής.

Δίνουμε βάση στα υποκείμενα και στο βάρος

των σημείων σίξης τους. Τόσο, αρκούσε
για να δω την άτακτη φυγή της. Τόσο,
για να πω ένα ακόμη αντίο στη συνείδηση μου

τ.α.γ.

Με τη λήθη άντεχε στην ερήμωση των χρόνων

Αν γνώριζε το αόρατο φορτίο των λέξεων
θα ζούσε μέσασε εκτροχιασμένες προτάσεις

Δεν σταμάτησε να την περιμένει κάτω από το σπίτι

Πίστευε πως θα αρκούσε ένα ακόμη γράμμα
Ξεχνώντας εκείνα που δεν βρήκαν παραλήπτη